

V současné době tvoří disperzní fasádní barvy naprostou většinu vyráběných a prodávaných fasádních nátěrových hmot.

Silikonové fasádní nátěrové hmoty

Vzhledem k tomu, že většina dnes vyráběných silikonových fasádních barev patří do skupiny bezrozpouštědlových, vodou ředitelných nátěrových hmot, je toto jejich označení poněkud zavádějící. Pojivé schopnosti mají totiž pouze silikonové pryskyřice, které však jsou za normálních podmínek tuhé. V nátěrových hmotách proto mohou být obsaženy buď ve formě roztoku v organickém rozpouštědle nebo ve formě vodné emulze roztoku pryskyřice v organickém rozpouštědle. Pouze v těchto nátěrových hmotách může být silikonová pryskyřice hlavním pojivem a logicky pouze tyto nátěrové hmoty proto mohou být označovány jako silikonové. Vlastnosti těchto skutečně silikonových fasádních nátěrových hmot jsou diskutovány v oddílech rozpouštědlové nátěrové hmoty a emulzní nátěrové hmoty.

Většina fasádních nátěrových hmot prodávaných pod označením silikonové však obsahuje bezrozpouštědlovou silikonovou emulzi, která, jak již bylo uvedeno, nemá žádné nebo mizivé pojivé schopnosti. Jejich pojivem je vždy akrylátová nebo styren-akrylátová polymerní disperze a silikonová emulze je pouze modifikační přísadou. Jedná se tedy o modifikovanou disperzní fasádní barvu, která se od běžných disperzních fasádních barev liší pouze vyšším obsahem silikonové emulze a zpravidla nižším obsahem polymerní disperze, přičemž rozhraní mezi oběma typy barev je velmi difúzní.

Pokud jde o složení, jsou tyto tzv. silikonové fasádní barvy formulovány tak, že jejich *OKP* je zpravidla vyšší než *KOKP*. Z toho vyplývá, že výsledný nátěr má vysokou prodyšnost, ale i vysokou nasákavost. Přídavek silikonové emulze dodává nátěru hydrofobní vlastnosti a výrazně tak snižuje jeho nasákavost. Výsledek je takový, že difúzní odpor $d\mu$ bývá obvykle nižší než 0,1 m a hodnota koeficientu nasákavosti w bývá nižší než $0,1 \text{ kg}\cdot\text{m}^{-2}\cdot\text{h}^{-0,5}$.

Silikonové (disperzní) fasádní barvy mají obdobné vlastnosti jako běžné disperzní barvy, tj. výbornou zpracovatelnost a kryvost a jsou použitelné na všechny typy podkladů. Rovněž příprava podkladů se provádí obdobnými prostředky. Nátěry mají vzhledem k nižšímu obsahu pojiva poněkud nižší pevnost, přídržnost a odolnost vůči oděru za mokra.

Obecně lze konstatovat, že vývoj fasádních nátěrových hmot vedl v posledních letech k tomu, že difúzní odpor nátěrů z nich připravených se zpravidla pohybuje v rozmezí 0,1-0,3 m. Rovněž koeficient nasákavosti se podařilo většinou výrazně snížit, takže většina fasádních barev bez ohledu na typ vyhovuje požadavkům na paropropustnost a nasákavost. Díky tomu se zákazník může při výběru vhodné nátěrové hmoty soustředit na jiné užité vlastnosti nátěrů a na to, který typ nátěrové hmoty je pro daný podklad a prostředí nejvhodnější a který nátěr nejlépe vyhovuje po vzhledové stránce.

Interiérové nátěrové hmoty

Složení interiérových nátěrových hmot a jejich sortiment jsou obdobné jako u fasádních nátěrových hmot. Vývojově nejstarším typem interiérových barev jsou vápenné barvy, jak čisté, které se dnes pro úpravu interiérů používají poměrně málo (k dispozici jsou jako tzv. malířské vápno), tak i kompletní vápenné nátěrové hmoty. Silikátové nátěrové hmoty čisté i modifikované se sice používají častěji, přesto však nejrozšířenějšími typy interiérových nátěrových jsou tzv. klišové barvy a v posledních letech i disperzní barvy.

Hlinkové (klišové) nátěrové hmoty

Pojivem hlinkových malířských barev je vždy vodorozpustný polymer. Původně byl používán kostní klíh nebo škrob, přičemž klíh byl v tomto století postupně vytlačen